

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobců a) J.P., b) M.P., obou zastoupených Mgr. Ing. Pavlem Cinkem, advokátem se sídlem Sady 5. května 36, Plzeň**, proti **žalovanému Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.8.2014, čj. SPU 396643/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.8.2014, čj. SPU 396643/2014 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Plzeňský kraj, Pobočky Plzeň (*dále jen „pozemkový úřad“*) ze dne 26.2.2014, čj. SPU 050998/2014 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), kterým byl podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZPÚ“ nebo „zákon o pozemkových úpravách“*) schválen návrh komplexní pozemkové úpravy v katastrálním území Mileč ze dne 1.8.2008, číslo zakázky 1200/08/PÚ, zpracovaný jménem firmy Ing. Lubor Pekařský, Radobyčická 10, Plzeň, Ing.

Hanou Šebkovou, osobou úředně oprávněnou k projektování pozemkových úprav. Žalobci navrhovali zrušení i prvostupňového rozhodnutí a přiznání jim práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

První žalobní bod

2. Žalobci namítali, že bylo porušeno jejich právo na spravedlivý proces, když bylo žalobci a) jako členu sboru zástupců upřeno právo účastnit se v souladu s § 5 odst. 6 ZPÚ (tehdy § 5 odst. 8 ZPÚ) kontrolního dne 12.2.2014, na který nebyl přizván. Tím nebyla rovněž dodržena díkce ustanovení § 9 odst. 24 ZPÚ, neboť žalobce a) uplatnil svůj zákonný nárok na účast ve sboru zástupců a stal se jeho členem. Pozemkový úřad ve svém rozhodnutí uvádí, že zástupce sboru na kontrolní den přizván nebyl, jelikož správní orgán nepovažoval jeho účast za potřebnou. Dle názoru žalobců tím však došlo ke krácení práv žalobce a), jelikož mu byla odňata zákonná možnost vyjádřit se k projednávaným skutečnostem na tomto kontrolním dni.

Druhý žalobní bod

3. Co se týče samotných kontrolních dnů, i zde došlo ke krácení práv žalobců, když nebylo dodrženo ustanovení § 9 odst. 24 ZPÚ, jelikož nebyl dodržen postup pro konání kontrolních dnů, a to svolání kontrolního dne nejméně jednou za 12 měsíců. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že skutečně došlo k pochybení, když v období od 11.8.2011 do 12.2.2014, tj. v období více než 30-ti měsíců, se nekonala kontrolní dny, nicméně neshledal v tomto pochybení důvody pro zrušení prvostupňového rozhodnutí. Tato skutečnost znamená podstatné porušení práv žalobců jako účastníků správního řízení, ve kterém bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný měl tuto skutečnost zohlednit a prvostupňové rozhodnutí zrušit.

Třetí žalobní bod

4. Dalším pochybením, se kterým se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal, je skutečnost, že ve správním řízení nebyl dodržen postup dle § 5 odst. 4 ZPÚ pro zastupování neznámých dědiců po zemřelých vlastnících pozemků, dotčených v řízení o pozemkových úpravách. Závažné procesní pochybení spatřovali žalobci v tom, že byl okruhu neznámých dědiců ustanoven opatrovník, a to obec Mileč, zastoupená starostou, (usnesením ze dne 15.6.2011, čj. 819/11/PÚ, které nabylo právní moci 1.7.2011) ještě před tím, než byl pozemkovým úřadem osloven příslušný soud. [Pozemkový úřad vyzval soudy oprávněné k projednání dědictví po zemřelých vlastnících dotčených pozemků až v září 2012, tedy až v době, kdy žalobce a) podal námítky proti návrhu KPÚ Mileč]. Tímto nesprávným postupem došlo k odejmutí možnosti dědicům po zemřelých vlastnících dotčených pozemků, být zákonným způsobem zastoupeni, být účastni pozemkové úpravy, vyjadřovat se ke všem nastalým skutečnostem, ke všem námítkám ostatních účastníků pozemkové reformy. Ze situace, že nikdo ze zjištěných dědiců neměl proti postupu pozemkového úřadu námítky ani se proti prvostupňovému rozhodnutí neodvolal, nelze dovozovat, že s výsledkem řízení souhlasí.

Pokud by tito účastníci byli účastníky komplexní pozemkové reformy již v takové fázi, ve které to umožňuje právní úprava, a byl by dodržen postup pro případné ustanovení opatrovníka neznámým dědicům, mohli tito účastníci do probíhající pozemkové úpravy zasahovat a mohlo to tak mít vliv na závěr pozemkových úprav a tudíž i na konečné rozhodnutí. Na konečný návrh a rozhodnutí mohl mít vliv i střet zájmů těchto účastníků a obce, která byla jejich opatrovníkem a zároveň vlastníkem pozemků dotčených pozemkovou úpravou v k.ú. Mileč. Žalovaný měl vzít uvedené v potaz. Skutečnost, že se žalovaný s uvedenou námitkou dostatečně nevypořádal, je tak další z řady pochybení, pro které by mělo být napadené rozhodnutí soudem zrušeno.

Čtvrtý žalobní bod

5. V průběhu řízení nedošlo k projednání námitek a připomínek žalobce a) ze dne 5.6.2012 sborem zástupců, ale byly projednány dne 30.10.2012 jen za účasti žalobce a), jeho právního zástupce, zhotovitele návrhu a pozemkového úřadu. Tím došlo k porušení § 5 odst. 8 ZPÚ. Sboru zástupců nebylo umožněno vyjádřit se k námitkám a připomínkám žalobce a) a nebyl tak zachován zákonný postup v řízení o pozemkových úpravách. Žalobci tím byli podstatným způsobem zkráceni na svých právech a došlo k narušení plánu společných řízení. Pozemkový úřad nemůže svévolně dovozovat, že se s většinou námitek žalobce a) další členové sboru seznámili už proto, že se některé požadavky týkaly i změny umístění pozemků v jejich vlastnictví a tyto návrhy s nimi byly projednány. Zákon o pozemkových úpravách tuto možnost projednání námitek některého účastníka řízení nepřipouští jako náhradní variantu. Z této skutečnosti tak nelze dovozovat zhojení nezákonného postupu pozemkového úřadu. Kdyby uvedené námitky a připomínky žalobce a) byly sborem zástupců projednány, jak to stanoví zákonná úprava, nebyl by žádný z účastníků řízení na svých právech krácen a byla by zachována transparentnost řízení. Žalobci proto nesouhlasili s žalovaným, že by zrušením prvostupňového rozhodnutí došlo k ohrožení práv ostatních účastníků řízení. Dle žalobců by naopak mělo být prvostupňové rozhodnutí zrušeno, aby byla práva všech účastníků řízení zachována a došlo tak k nápravě.

Pátý žalobní bod

6. Dalším z procesních pochybení, pro které by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno, je skutečnost, že dle vypracovaného návrhu pozemkové úpravy by měly být církevní pozemky odděleny od ostatních pozemků, čímž by měla být zajištěna jejich dostatečná ochrana. Pozemkovou úpravou dotčené pozemky církví, náboženských řádů a kongregací však nejsou vedeny odděleně od ostatních pozemků ve vlastnictví státu, když na LV 60000 jsou vedeny pozemky ve vlastnictví státu i církevní pozemky. Při tom s pozemky ve vlastnictví České republiky je příslušný hospodařit Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a ten je příslušný hospodařit i s jiným majetkem než je majetek výše uvedený. Žalobci se neztotožňují s tvrzením žalovaného, že pozemkový úřad ani zpracovatel návrhu pozemkové úpravy nejsou povinni vést tyto pozemky odděleně od ostatního majetku státu.

Šestý žalobní bod

7. Dalším procesním pochybením, pro které mělo být napadené rozhodnutí zrušeno, je porušení díkce § 9 odst. 8, 10 a 11 ZPÚ. Pozemkový úřad v řízení nepředložil přepracovaný plán společných zařízení k novému vyjádření dotčeným orgánům státní správy. Co se týče přepracovaného plánu společných zařízení, před návrhem společných zařízení došlo ke schválení pozměněného návrhu nového uspořádání pozemků, kdy na jednání dne 6.12.2011 (na obecním úřadě v Milči) potom, co se žalobci dohodli s ostatními dotčenými vlastníky pozemků na novém uspořádání pozemků, došlo k projednání odsouhlasení změny nové komunikace v lokalitě žalobců, kdy tato komunikace měla být přesměrována ze Z-V na S-J. Dle žalobců tímto postupem nebylo dodrženo ustanovení § 9 odst. 11 ZPÚ, neboť sice došlo k posouzení nového návrhu společných zařízení sborem vlastníků, nicméně nedošlo k předložení tohoto pozměňovacího návrhu obci Mileč, a proto nebyla tato záležitost projednána a tudíž ani nemohla být schválena obcí Mileč.

Sedmý žalobní bod

8. Dalším pochybením, pro které došlo rovněž ke zkrácení práv žalobců (i ostatních dotčených vlastníků), je skutečnost, že písemnosti, které byly ve správním řízení doručovány poštou či prostřednictvím veřejné vyhlášky, nebyly vždy v každém jednotlivém případě doručeny včas. Žalovaný se s touto námitkou žalobců dostatečně nevypořádal a řádně se jí nezabýval, když pouze konstatoval, že při doručování písemností neshledal zásadní nedostatky. Dle žalobců se nesprávné doručování písemností podstatným způsobem projevilo v konečném rozhodnutí, neboť pokud by vlastníci pozemkovou úpravou dotčených pozemků měli zákonnou možnost vyjádřit se k navrhovaným změnám, úpravám a směnám pozemků, odrazila by se tato skutečnost v konečném rozhodnutí o pozemkových úpravách.

Osmý žalobní bod

9. Dle žalobců bylo nepřiměřeným způsobem zasaženo do vlastnického práva nejen žalobců, ale i ostatních vlastníků dotčených pozemků, kdy nebyl naplněn účel pozemkové úpravy dle zákona o pozemkových úpravách, když pozemkové úpravy de facto znamenají hromadnou nedobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků, když každý zásah do vlastnického práva pozemkovou úpravou dotčených vlastníků by měl být přiměřený, když vlastnické právo lze dle Listiny základních práv a svobod (*dále jen „Listina“*) omezit či vyvlastnit pouze na základě zákona, ve veřejném zájmu a za náhradu. Žalobci byli na svých právech kráceni tím, že nebyl v rámci řízení o pozemkových úpravách zachován účel pozemkové úpravy, neboť nedošlo dle § 2 ZPÚ k dostatečnému scelení pozemků, nebylo postupováno ve veřejném zájmu a zásah do vlastnického práva žalobců byl nepřiměřený, když žalobcům nebyly v rámci této pozemkové úpravy přiděleny pozemky, které mají pronajaté, na kterých hospodaří a tím je i zhodnocují. Pozemkový úřad nevzal dostatečně v potaz požadavky vlastníků dotčených pozemků a požadavky žalobců. V rámci celkového uspořádání a řešení daného území pozemkovými úpravami nebyl zachován požadavek na využití pozemků a vyrovnaní hranic tak, aby došlo k vytvoření racionálních podmínek pro hospodaření vlastníků půdy. Tím došlo k nepřiměřenému zásahu do vlastnického práva dotčených vlastníků. Nebyla rovněž zachována přiměřenost zásahu do vlastnického práva vlastníků dotčených pozemků, kdy nové pozemky navržené do vlastnictví těchto vlastníků nesplňují kritéria stanovená v § 10 ZPÚ, a to přiměřeností kvality, výměry a vzdáleností

původních a navrhovaných pozemků. Ohledně samotného nového uspořádání pozemků nepostupoval pozemkový úřad zákonným způsobem, když v průběhu řízení nebylo vlastníkům pozemkovou úpravou dotčených pozemků umožněno vyjádřit se k navrhovaným změnám v rámci nového uspořádání pozemků, když dané změny mohly podstatným způsobem ovlivnit jejich zájem vlastnit pozemek v dané lokalitě.

Změnami došlo k porušení práva na zabezpečení racionálního hospodaření s pozemky těchto vlastníků a byl jim k těmto pozemkům omezen přístup. I když tuto skutečnost žalobci již v průběhu řízení opakovaně namítali, pozemkový úřad se s touto námitkou nedostatečně vypořádal, když pouze uvedl, že nebylo nijak do práv vlastníků zasaženo, neboť danou změnu s dotčenými vlastníky projednal. Všichni dotčení vlastníci však možnost vyjádřit se k navrhovaným změnám nedostali, když nové uspořádání pozemkovou úpravou dotčených pozemků mělo být řešeno s vlastníky všech pozemků, které byly předmětem pozemkové úpravy a nikoliv pouze s vlastníky nově uspořádané části pozemků, neboť i vlastníci pozemků sousedících s pozemky dotčenými novým uspořádáním v rámci nového uspořádání pozemků mají právo se k tomuto návrhu vyjádřit.

Devátý žalobní bod

10. Prvostupňové rozhodnutí označili žalobci za nepřezkoumatelné. Uvedený závěr odůvodnili tím, že se pozemkový úřad dostatečně nevypořádal se všemi námitkami a argumentačními tvrzeními uplatněnými žalobci v průběhu řízení. Dále je nepřezkoumatelné, protože se pozemkový úřad nevypořádal se všemi právně relevantními námitkami vznesenými žalobci a ani se k nim nevyjádřil přesvědčivým způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí. S ohledem na uvedené bylo jednoznačně porušeno právo na zajištění spravedlivé ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků řízení (žalobců). V souvislosti s napadeným rozhodnutím pozemkového úřadu žalobci rovněž uvedli, že každá taková pozemková úprava by měla co nejméně zasahovat do vlastnického práva vlastníků pozemkovou úpravou dotčených pozemků a vzhledem k tomu, že samotná pozemková úprava, a to zejména za předpokladu, že vlastníci dotčených pozemků s danou pozemkovou úpravou nesouhlasí, podstatným způsobem omezuje vlastnické právo těchto vlastníků, měl by být bezpodmínečně dodržen zákonný postup tak, aby byla zachována vyváženost zájmů všech vlastníků pozemkovou úpravou dotčených pozemků. Vzhledem k tomu, že i samotný pozemkový úřad v prvostupňovém rozhodnutí žalobci uvedená pochybení nepopírá ani nevyvrací, a dokonce je připouští, nemůže být navržená pozemková úprava schválena a prvostupňové rozhodnutí v této podobě vydáno. Ke stejnému závěru měl dojít i žalovaný a prvostupňové rozhodnutí měl zrušit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

K prvnímu žalobnímu bodu

12. K námitce porušení § 9 odst. 20 ZPÚ uvedl, že žalobce a) nebyl krácen ve svých právech, když nebyl pozván na kontrolní den 12.2.2014, neboť z doložených dokladů nevyplyvá, že by byl předsedou sboru zástupců vlastníků, který je zástupcem sboru.

K druhému žalobnímu bodu

13. Z § 9 odst. 20 ZPÚ vyplývá povinnost svolat kontrolní den nejméně jednou za 6 měsíců. V tomto bodu pozemkový úřad pochybil, když kontrolní dny po dobu 30 měsíců nesvolal. Odůvodnění, že po tuto dobu v řízení pouze projednával námitky odvolatele, neobstojí, neboť zákon mu tuto povinnost ukládá bez ohledu na to, jak řízení postupuje. Požadavek žalobců na zrušení prvostupňového rozhodnutí pro toto porušení zákona nepovažoval žalovaný za přiměřený, neboť tento, byť nesprávný, postup neměl dopad na práva účastníků řízení. Navíc jde o chybu, kterou nelze dodatečně napravit, takže zrušení rozhodnutí by bylo v tomto případě konečné a tím by byla zásadně dotčena práva všech účastníků řízení, kteří s návrhem komplexních pozemkových úprav souhlasili. Proto nepovažoval žalovaný zrušení prvostupňového rozhodnutí za účelné.

Ke třetímu žalobnímu bodu

14. K námitce nedodržení postupu podle § 5 odst. 4 ZPÚ žalovaná uvedl, že je pravdou, že měl pozemkový úřad oslovit příslušné soudy dříve, než ustanovil opatrovníka neznámým dědicům. Opatrovnictví však není určeno s konečnou platností, jakmile je znám okruh dědiců, případně nový vlastník řešených pozemků, opatrovnictví zaniká a dále je jednáno s novým účastníkem řízení, který má možnost svá práva v řízení uplatnit. Vzhledem k tomu, že nikdo ze zjištěných dědiců neměl proti postupu pozemkového úřadu námitky, ani se do rozhodnutí neodvolal, lze mít za to, že s řízením i jeho výsledkem souhlasí. Postup pozemkového úřadu nemá žádný dopad na práva žalobců, proto zrušit rozhodnutí podle jejich požadavku by znamenalo zásah do práv všech účastníků řízení, kteří s návrhem i rozhodnutím souhlasili.

Ke čtvrtému žalobnímu bodu

15. K nedodržení dikce § 5 odst. 8 ZPÚ žalovaný konstatoval, že ve spise není založen doklad o tom, že by se sbor zástupců vyjádřil k připomínkám žalobce a) ze dne 5.6.2012. Lhůta pro vyjádření se k vystavenému návrhu nebyla stanovena správně, neboť návrh byl původně vystaven od 3.5.2012 a 30 dnů uplynulo již 1.6.2012, nikoli 5.6.2012. Prodloužení lhůty k vystavení návrhu a přijetí i projednávání připomínek ze dne 5.6.2012 bylo porušením § 11 odst. 1 ZPÚ. Pozemkový úřad stanovil lhůtu nesprávně a proto připomínky, podané poslední den, který byl 34. od data vystavení návrhu, přijal jako včas podané a projednával je. Připomínky byly projednávány bez stanoviska sboru zástupců. Projednání připomínek však nemělo za následek zásah do návrhu tak, že by se podstatným způsobem měnil návrh nového uspořádání pozemků jak žalobce a), tak dalších účastníků řízení a nedošlo ani ke změně plánu společných zařízení. Tento nedostatek žalovaný nepovažoval za důvod ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť jeho zrušení a projednání sborem zástupců vlastníků připomínky, kterým stejně nelze beze zbytku vyhovět a které byly fakticky podány po zákonné lhůtě, by bylo ohrožením práv ostatních účastníků řízení, kteří jednali v dobré víře, když návrh komplexních pozemkových úprav odsouhlasili. Navíc se lze důvodně domnívat,

že s většinou námitek žalobce a) byli další členové sboru zástupců vlastníků seznámeni již proto, že se některé požadavky týkaly i změny umístění pozemků v jejich vlastnictví a tyto návrhy s nimi byly projednány. Z doložené dokumentace ani z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není zřejmý důvod opětovného vystavení návrhu, když podle § 11 odst. 2 ZPÚ pokud jsou na základě námitek a připomínek podle odstavce 1 provedeny úpravy návrhu, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených účastníků. V tomto případě úpravy návrhu provedeny nebyly, proto opětovné vystavení návrhu bylo nadbytečné. Dle žalovaného prodloužení lhůty k uplatnění připomínek k vystavenému návrhu ani opětovné vystavení návrhu nebylo k tíži účastníků řízení.

K pátému žalobnímu bodu

16. K námitce, že církevní pozemky by měly být odděleny od ostatních pozemků žalovaný s odkazem na § 3 odst. 5 ZPÚ uvedl, že je z citace zákona zřejmé, že správní orgán ani zpracovatel nebyli povinni vést tyto pozemky natolik odděleně od ostatního majetku státu, jak požadují žalobci. Vzhledem k tomu, že tyto pozemky jsou zapsány na LV 10002 nebo 60000, nelze je vyjmout a založit jim nový LV. Jsou proto vedeny na některém z těchto LV v samostatném oddílu, ze kterého je zřejmé, že se parametry těchto pozemků zásadně nezměnily. Požadavek, aby pozemky byly vedeny na LV 60000 zcela samostatně, neboť nejsou dostatečně odděleny od ostatního majetku státu, nemá oporu ve znění § 3 odst. 5 ZPÚ, neboť nebyly ve správě Pozemkového fondu České republiky.

K šestému žalobnímu bodu

17. K namítanému rozporu s § 9 odst. 10 a 11 ZPÚ (ve znění účinném po 1.1.2013) žalovaný uvedl, že se dotčené orgány státní správy vyjádřily dne 15. a 16.11.2010. Sbor zástupců vlastníků posoudil plán společných zařízení dne 3.11.2010 a zastupitelstvem Obce Mileč byl schválen dne 7.12.2010 (postup podle § 9 odst. 9 ZPÚ účinného do 31.12.2012). Tvrzení žalobců o dohodě změny návrhu nového uspořádání pozemků dotčených vlastníků na jednání na Obecním úřadu v Milči dne 6.12.2011, které vedlo k tomu, že sbor vlastníků projednával změnu plánu společných zařízení, která měla být schválena zastupitelstvem obce, nemá oporu v zápise z jednání dne 6.12.2011. Pozměňovací návrh žalobce a) byl sice projednáván sborem zástupců, změna však nebyla odhlasována, proto nebyla provedena a nebylo nutné, aby plán společných zařízení znovu schvalovalo zastupitelstvo obce ani dotčené orgány státní správy. Tato skutečnost je žalobci a) jako členovi sboru zástupců vlastníků známa. Ze spisové dokumentace nevyplývá, že byl schválený plán společných zařízení později jakkoli měněn.

K sedmému žalobnímu bodu

18. K nesprávnému doručování písemností zjistil žalovaný toliko pochybení v doručování napadeného rozhodnutí žalobcům a jejich právnímu zástupci. Vzhledem k plným mocem k zastupování obou žalobců Mgr. Ing. Pavlem Cinkem bylo doručení zástupci i oběma zastupovaným nesprávné. Rozhodnutí mělo být doručeno pouze právnímu zástupci. Nadbytečným doručením nedošlo k porušení práv účastníků řízení. Vzhledem k tomu, že žalobci nesprávnost doručování dále nijak nekonkretizovali a ostatní účastníci řízení v tomto

směru nevznášeli žádné námitky, provedl žalovaný v rámci odvolacího řízení namátkovou kontrolu doručování písemností a neshledal zásadní nedostatky.

K osmému žalobnímu bodu

19. Žalobci požadují přidělení pozemků, které mají pronajaté a na kterých hospodaří a zhodnocují je. K tomu žalovaný uvedl, že v komplexních pozemkových úpravách se pozemky nepřidělují, dochází zčásti ke směně pozemků mezi jednotlivými vlastníky tak, aby půdní držba vlastníka byla co nejvíce scelena a přitom byly, pokud to celkové uspořádání a řešení daného území dovolí, vzaty v potaz požadavky vlastníka. Nelze tedy upřednostnit zájmy nájemce před zájmy vlastníka. Pokud nájemce argumentuje zhodnocováním pronajatých pozemků, měl žalobce za to, že toto je jeho povinností v rámci řádného hospodaření na pozemcích. Došlo-li ke scelení a zpřístupnění pozemků žalobců, které jsou v jejich vlastnictví a k těmž i u ostatních vlastníků, nelze tvrdit, že navržené řešení je v rozporu s účelem pozemkových úprav. K námitce nesplnění kritérií přiměřenosti navržených pozemků pro žalobce žalovaný konstatoval, že toto tvrzení nemá oporu v soupisu nových pozemků, kde jsou kritéria přiměřenosti návrhu bilancována. Ze znění § 11 odst. 2 ZPÚ je zřejmé, že částečná úprava návrhu musí být projednána s těmi vlastníky, kterých se změna dotýká tak, že je pozměněn i jejich návrh nového uspořádání pozemků. Není zcela jasné, proč žalobci trvají na tom, že se k takovéto dílčí změně mají vyjadřovat i vlastníci, kterých se tato změna nedotýká. Navíc dílčí změna v návrhu několika vlastníků nemůže mít za následek nepřístupnost pozemků či zásadní zhoršení při obhospodařování těchto pozemků dotčených vlastníků, tím méně vlastníků ostatních. V souladu s ustálenou praxí může z právního hlediska zákon vykládat pouze soud a z hlediska věcného resortu, do jehož gesce náleží příslušný obor. V daném případě je tímto gestorem Ministerstvo zemědělství, jehož organizační součástí byl do konce r. 2012 i Ústřední pozemkový úřad, který se podílel na tvorbě příslušného zákona. Výklad výše citovaného ustanovení zákona je zcela jednoznačný a v žádném případě nekoresponduje s názorem žalobců. Dojde-li ke změně návrhu na základě námitek uplatněných v době vystavení návrhu nového uspořádání pozemků, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených vlastníků. Dotčenými vlastníky jsou v tomto případě jednoznačně myšleni vlastníci, jejichž návrhu nového uspořádání pozemků se změna prokazatelně bezprostředně dotkla v porovnání s původně navrženým stavem. O tom, že byla věc projednána v souladu s výše citovaným ustanovením, svědčí zápis z jednání dne 17.9.2013, kde dotčení vlastníci vyjádřili jednoznačně svůj názor na požadavky žalobce a).

20. Právo na zajištění spravedlivé ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků řízení (žalobců) dle názoru žalovaného porušeno nebylo, když se jejich námitkami pozemkový úřad zabýval, i když byly v podstatě podány po zákonné lhůtě. Podle názoru žalovaného se pozemkový úřad zabýval těmito námitkami nepřiměřeně dlouhou dobu a stále hledal řešení, se kterým by žalobci souhlasili, i když bylo zřejmé, že některým požadavkům vyhovět nelze pro nesouhlas dalších účastníků řízení.

IV. Replika žalobce

21. Žalobci zopakovali, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné proto, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se všemi námitkami a argumentačními tvrzeními

uplatněnými žalobci v průběhu řízení a se všemi právně relevantními námitkami vznesenými žalobci a ani se k nim nevyjádřil přesvědčivým způsobem v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Bylo tak porušeno právo na zajištění spravedlivé ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků řízení (žalobců).

22. Žalobci opětovně poukázali, že každá pozemková úprava by měla co nejméně zasahovat do vlastnického práva vlastníků pozemkovou úpravou dotčených pozemků a vzhledem k tomu, že samotná pozemková úprava, a to zejména za předpokladu, že vlastníci dotčených pozemků s danou pozemkovou úpravou nesouhlasí, podstatným způsobem omezuje vlastnické právo těchto vlastníků, měl by být bezpodmínečně dodržen zákonný postup tak, aby byla zachována vyváženost zájmů všech vlastníků pozemkovou úpravou dotčených pozemků. Žalovaný v napadeném rozhodnutí a i nyní ve vyjádření k žalobě uvedená pochybení nepopírá, nevyvrací, dokonce je připouští. Za této situace nemůže být navržená pozemková úprava schválena a rozhodnutí v této podobě vydáno. K tomuto závěru měl dojít i žalovaný a prvostupňové rozhodnutí mělo být zrušeno.

23. K vyjádření žalované ohledně nesvolání kontrolních dnů po dobu 30 měsíců žalobci uvedli, že tím došlo ke krácení jejich práv a toto pochybení mělo být zohledněno při rozhodování žalované a prvostupňové rozhodnutí mělo být zrušeno. Vyjádření ohledně nedodržení postupu podle § 5 odst. 4 ZPÚ žalobci označili za nepravdivé, když žalovaný na jednu stranu připouští, že došlo k procesnímu pochybení, ale na straně druhé dodává, že postup pozemkového úřadu je de facto správný a nijak nemohl ovlivnit výsledné rozhodnutí v rámci komplexní pozemkové úpravy. Dle žalobců je podstatné, že při novém uspořádání pozemků bylo postupováno v rozporu se zákonem, když nebylo postupováno tak, aby došlo k vytvoření racionálních podmínek pro hospodaření vlastníků půdy a rovněž nebyla vlastníků dotčených pozemků dána možnost vyjádřit se k navrhovaným změnám v rámci nového uspořádání pozemků. Tato možnost měla být dána všem vlastníků pozemků dotčených pozemkovou úpravou.

V. Vyjádření účastníků při jednání soudu

24. O věci samé soud rozhodl po provedeném jednání, při kterém setrvali žalobci i žalovaný na svých stanoviscích.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

25. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

26. Žaloba není důvodná.

27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.7.2007, čj. 8Afs 75/2005-130, uvedl: „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“ V daném případě se krajský soud plně ztotožnil se závěry učiněnými žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak bude dále uvedeno, proto na počátku vyložení svých závěrů citoval z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

Právní hodnocení

28. V dané právní věci se jedná o problematiku komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Mileč (dále též jen „KoPÚ“ nebo „KoPÚ Mileč“). Proto je nejprve nutno uvést, co se rozumí pozemkovými úpravami. Podle § 2 ZPÚ *pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.*

29. Co je předmětem a jaký je obvod pozemkových úprav, je uvedeno v § 3 ZPÚ. Podle § 3 odst. 1 ZPÚ *předmětem pozemkových úprav jsou všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav (odstavec 2) bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické a užívací vztahy k nim. Podle odstavce 2 obvod pozemkových úprav je území dotčené pozemkovými úpravami, které je tvořeno jedním nebo více celky v jednom katastrálním území. Bude-li to pro obnovu katastrálního operátu třeba, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout i pozemky, které nevyžadují řešení ve smyslu ustanovení § 2, ale je u nich třeba obnovit soubor geodetických informací. Je-li to k dosažení cílů pozemkových úprav vhodné, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout rovněž pozemky v navazující části sousedícího katastrálního území. Jde-li o katastrální území v obvodu působnosti jiného pozemkového úřadu, než který zahájil řízení o pozemkových úpravách, zahrne pozemkový úřad, který řízení zahájil, předmětné pozemky do obvodu pozemkových úprav po dohodě s pozemkovým úřadem, v jehož obvodu působnosti se příslušné pozemky nacházejí. O takových pozemcích rozhoduje pozemkový úřad, který řízení zahájil. Podle odst. 3 pozemky určené pro těžbu vyhrazených nerostů na základě stanoveného dobývacího prostoru, pozemky určené pro obranu státu, pozemky zastavěné stavbou ve vlastnictví státu, pozemky vodních toků a pozemky chráněné podle zvláštních předpisů lze řešit v pozemkových úpravách (§ 2) jen se souhlasem jejich vlastníka a příslušného správního úřadu. Pozemky zastavěné stavbou, která není ve vlastnictví státu, pozemek funkčně související s touto stavbou včetně přístupové cesty, zahrady, pozemky*

v zastavěném území, pozemky v zastavitelných plochách a pozemky, na nichž se nacházejí hřbitovy, lze řešit v pozemkových úpravách jen se souhlasem jejich vlastníka. Pokud se vlastníci ve lhůtě stanovené pozemkovým úřadem nevyjádří, má se za to, že s řešením v pozemkových úpravách souhlasí. Pozemky podle tohoto odstavce se pro účely pozemkových úprav v případě jejich směn oceňují podle druhu původních pozemků; nelze-li toto zjistit, oceňují se podle druhu nejbližšího zemědělského pozemku. Pozemky neřešené ve smyslu § 2, u nichž se pouze obnovuje soubor geodetických informací, se neoceňují. Podle odst. 4 pozemky ve vlastnictví státu, jejichž původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, se do doby vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 4 vedou a řeší odděleně od ostatní půdy ve vlastnictví státu. Tyto pozemky se nepoužijí na společná zařízení jako v případě půdy ve vlastnictví státu (§ 9 odst. 17), lze však s nimi nakládat ve smyslu ustanovení § 2. Na nově vzniklé pozemky podle schváleného návrhu se nahlíží jako na původní majetek podle zvláštního právního předpisu. Tato skutečnost se za účelem vyznačení v katastru nemovitostí uvede v rozhodnutí vydávaném podle § 11 odst. 8.

30. Dle obsahu správního spisu bylo řízení o komplexních pozemkových úpravách v k.ú. Mileč zahájeno 25.3.2008 z podnětu vlastníků zemědělské půdy a Obecního úřadu Mileč za účelem vytvoření podmínek pro zlepšení životního prostředí, ochrany půdního fondu a zvýšení ekologické stability krajiny ve smyslu § 2 ZPÚ. Dnem 1.1.2013 nabyl účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů (*dále jen „ZSPÚ“*). Podle § 22 odst. 8 ZSPÚ *řízení o pozemkových úpravách zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona. Pokud však je zpracovaný návrh pozemkových úprav vystaven ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona k veřejnému nahlédnutí, řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Řízení, které ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedl pozemkový úřad, dokončí příslušný krajský pozemkový úřad Státního pozemkového úřadu a řízení, které ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedl Ústřední pozemkový úřad, dokončí ústředí Státního pozemkového úřadu.* Řízení bylo zahájeno podle zákona č. 139/2002 Sb. účinného do 31.12.2012 a od 1.1.2013 bylo v řízení pokračováno podle znění tohoto zákona účinného od 1.1.2013.

31. Počet pozemků při zahájení KoPÚ činil 565 pozemků s průměrnou výměrou 0,3956 ha a po úpravě činí 265 pozemků s průměrnou výměrou 0,842 ha. Souhlas s návrhem komplexní pozemkové úpravy vyslovilo 87,93 % vlastníků výměry pozemků. Výměra řešených pozemků, z níž bylo uvedené procento souhlasu vypočteno, činila 223 ha. Pozemkový úřad za této situace vyhodnotil, že návrh splňuje podmínky dané § 11 odst. 1 ZPÚ, podle něhož *pozemkový úřad oznámí na své úřední desce a zároveň na úředních deskách dotčených obcí [§ 5 odst. 1 písm. c)], kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v dotčené obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námítky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námítkám a připomínkám se nepřihlíží. Oznámením ze dne 25.11.2013 byl návrh KoPÚ vystaven k nahlédnutí v období od 26.11.2013 do 27.12.2013 v Obci Mileč a na pozemkovém úřadu (Pobočce Plzeň). Do 27.12.2013 bylo možno podat námitky proti tomuto návrhu.*

32. Podle § 11 odst. 2 ZPÚ *pokud jsou na základě námitek a připomínek podle odstavce 1 provedeny úpravy návrhu, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených účastníků.*

33. Nesouhlas s návrhem byl právním zástupcem žalobců podán 20.12.2013. V námitce proti návrhu zástupce žalobců uváděl, že „nebyla dána možnost sboru zástupců vyjádřit se k předchozím námitkám a připomínkám jeho klienta, že nebyl dodržen postup pro konání kontrolních dnů, že nebyly vyrozuměny církve o řešení jejich pozemků, které mohou být dotčeny církevní restitucí, že nebyl přepracovaný plán společných zařízení a nově předložen orgánům státní správy, že byla odejmuta možnost vyjádřit se k návrhu těm osobám, jež jsou dědici po zemřelých účastnících řízení, že písemnosti nebyly včas doručovány vlastníkům, že i když byla přepracována část návrhu, měl s tím pozemkový úřad obeznámit i ty vlastníky jichž se to netýkal a že byly pozemky o výměře 117 391 m², odkoupené od pozemkového fondu, zatíženy předkupním právem, kdy po provedení nového uspořádání pozemků v rámci komplexní pozemkové úpravy jsou však zatíženy předkupním právem pozemky jejich klienta o celkové výměře 121 330 m², což znamená, že dle současného návrhu má účastník řízení o téměř 4 000 m² více z výměry pozemků zatížených předkupním právem, než tomu bylo před provedením komplexní pozemkové úpravy. V důsledku toho tak bylo zkráceno právo tohoto účastníka řízení, neboť o této skutečnosti nebyl nikterak informován a k takovému navýšení výměry pozemků zatížených předkupním právem tak došlo bez jeho souhlasu a zároveň v důsledku této skutečnosti došlo rovněž u těchto pozemků k jejich znehodnocení a ke snížení jejich kupní ceny.“

34. Pozemkový úřad zaujal k námitkám stanovisko, které je rovněž uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že „jednání sboru bylo svoláno za účelem projednání námitek pana J. Průchy, a to dne 17.9.2013 a 6.12.2011 (5 členů sboru je zároveň i vlastníky pozemků, o které měl pan J. P. zájem). Přítomní se na těchto jednáních dostatečně a jednoznačně vyjádřili ke všem návrhům a námitkám pana J. P. S tím, že jimi odsouhlasený návrh již nehodlají měnit a na svém stanovisku jako vlastníci pozemků trvají“. Ve stejném smyslu přímo odpověděli na dotaz o případné změně názoru na směnu pozemků právnímu zástupci žalobce a), když uvedli, že „trvají na zachování jimi odsouhlaseného návrhu“. K námitce ohledně kontrolních dnů je v prvostupňovém rozhodnutí uvedeno, že „kontrolní den byl naposledy svolán dne 11.8.2011, od té doby dochází pouze k projednávání námitek pana Průchy, s tím, že návrh nového uspořádání pozemků pro ostatní vlastníky zůstává ve stejné podobě, kromě Maňovické a.s., u níž došlo na základě požadavků pana J. P. ke změnám, se kterými Maňovická a.s. souhlasila.“ Ve věci plánu společných zařízení „nedošlo od jeho schválení zastupitelstvem Obce Mileč a dotčených orgánů státní správy k žádné změně. Tato věc byla jednoznačně sdělena a potvrzena na jednání sboru dne 6.12.2011.“ Zmiňované předkupní právo „se týká LV 606 - v nárocích je zatíženo předkupním právem 117391 m², v návrhu je zatíženo předkupním právem 117385 m². Nejedná se tedy o žádné navýšení zatížené výměry, ale jedná se o rozdíl 6 m², nikoliv 4000 m².“ Dle vypracovaného návrhu je patrné, že „církevní pozemky jsou vedeny odděleně na LV 60000, tak jak umožňuje software a nebylo s nimi nijak nakládáno a jsou i v návrhu umístěny v místech původních pozemků. Účastníci řízení pro zákon o pozemkových úpravách jsou jednoznačně definováni v § 5 zákona č. 139/2002 Sb. a tudíž nemůže pozemkový úřad jednat v řízení o KoPÚ s možným budoucím vlastníkem pozemků. Ochrana církevních pozemků je dostatečně

zabezpečena viz. § 3 odst. 4 zákona.“ K zastupování zemřelých účastníků opatrovníkem ustanoveným pozemkovým úřadem „*dochází vždy jen v tom případě, kdy daný soud v termínu stanoveném pozemkovým úřadem nesdělí okruh dědiců. Pan J. P. v této námitce neuvádí konkrétní případ, jen se domnívá, jak již uváděl dříve. Na dotaz pozemkového úřadu nikdy nesdělil konkrétní osobu, které by se toto mělo týkat. Pozemkový úřad při své kontrole neshledal, že by v nějakém případě pochybil.*“ K námitce vůči doručování je uvedeno, že žalobce a) „*neuvádí konkrétní příklad nesprávného doručování písemností v rámci KoPÚ, ale jen se domnívá.*“ K námitce, že změny v návrhu nového uspořádání provedené pro žalobce a) by měly být projednány se všemi vlastníky, i když se jejich návrhu vůbec netýkají, pozemkový úřad uvedl, že to „*odporuje ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 139/2002 Sb., který říká, že pokud jsou provedeny úpravy návrhu, pozemkový úřad si vyžádá stanovisko dotčených účastníků, nikoliv všech účastníků a tento § pozemkový úřad neporušil, neboť změny vyvolané úpravou návrhu pana J. P. projednal s dotčenými vlastníky a ti svůj přepracovaný návrh podepsali.*“ Pozemkový úřad na závěr k těmto námitkám žalobce a) uvedl, že „*podané námitky k vystavenému návrhu KoPÚ Mileč právním zástupcem pana J. P. mají spíše charakter námitek případného odvolání proti rozhodnutí, ale nikoliv konkrétních námitek k návrhu pana J. P. Konkrétní námitka byla jen jedna, a to k zatížení předkupním právem, ale toto je vysvětleno výše.*“ Pozemkový úřad proto dospěl k závěru, že je „*zpracovaný návrh KoPÚ Mileč v souladu se zákonem, proto mohl být vystaven k nahlédnutí a mohlo být vydáno rozhodnutí podle § 11 odst. 4 ZPÚ, neboť s návrhem souhlasili všichni dotčení účastníci, kromě žalobců, kteří jej nepodepsali.*

35. Podle § 11 odst. 3 ZPÚ *po uplynutí doby podle odstavce 1 pozemkový úřad svolá závěrečné jednání, na kterém zhodnotí výsledky pozemkových úprav a účastníky seznámí s návrhem, o kterém bude rozhodnuto.*

36. Ještě před závěrečným jednáním dne 8.1.2014 bylo pozemkovému úřadu doručeno vyjádření právního zástupce žalobců ke stanovisku pozemkového úřadu k podaným námitkám. Dne 8.1.2014 proběhlo v sále restaurace v Milči závěrečné jednání dle § 11 odst. 3 ZPÚ. Na jednání byly zhodnoceny výsledky KoPÚ, účastníci byli seznámeni s podanými námitkami proti návrhu KoPÚ Mileč a byli seznámeni s dalším postupem prací na KoPÚ Mileč, tj. předpokládaný termín vytyčení a předání nového uspořádání pozemků, postup realizace společných zařízení (podrobně uvedeno v záznamu ze závěrečného jednání).

37. Prvostupňovým rozhodnutím byl podle § 11 odst. 4 ZPÚ schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Mileč. Podle § 11 odst. 4 ZPÚ *pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 3/4 výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře pozemků.* Souhlas s návrhem nového uspořádání pozemků vyslovilo 87,93 % vlastníků výměry pozemků.

38. Než se bude soud zabývat jednotlivými žalobními body, považuje za potřebné uvést, že podle § 2 s.r.s. *ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.* Podle v § 65 odst. 1 s.r.s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo*

v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Z uvedených ustanovení je pro posouzení žaloby podané žalobci v této právní věci podstatné, že soudy ve správním soudnictví, jak je zřejmé z citovaných ustanovení, poskytují ochranu veřejným subjektivním právům, a to v případě fyzických osob veřejným subjektivním právům náležejícím konkrétní fyzické osobě, která tvrdí, že byla na těchto svých právech zkrácena buď přímo napadeným rozhodnutím, nebo v důsledku porušení svých procesních práv v předcházejícím řízení. To znamená, že konkrétní žalobce může v soudním řízení správním hájit jen svá práva, nepodává veřejnou žalobu, proto není oprávněn hájit práva kohokoli jiného. Tvrdí-li pak žalobce v žalobě, že byl na svých veřejných subjektivních právech zkrácen přímo, musí zcela konkrétně specifikovat, v čem takové dotčení na svých právech spatřuje. Tvrdí-li, že byl na svých veřejných subjektivních právech zkrácen v důsledku porušení svých procesních práv v předcházejícím řízení, pak musí jít o takové porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít nebo mělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Porušení procesních ustanovení může mít vliv na zákonnost rozhodnutí pouze tehdy, je-li prokázáno, že bylo žalobci jako účastníku správního řízení zabráněno v možnosti hájit svá hmotná práva, případně jiná věcná práva, která žalobci náležejí a od kterých odvozuje své potencionální dotčení a na jejichž základě byl účastníkem daného řízení. Není možné být v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu úspěšný, je-li v žalobě tvrzeno procesní pochybení správního orgánu, aniž by bylo zcela konkrétně tvrzeno a jasně popsáno, jakým způsobem to které procesní pochybení mohlo zasáhnout do vlastnických práv žalobce. Z tohoto pohledu soud posuzoval důvodnost jednotlivých žalobních bodů.

39. V daném případě mohli žalobci v soudním řízení hájit toliko svá veřejná subjektivní práva. Aby mohli být v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí úspěšní, museli by prokázat, že napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím byla dotčena jejich vlastnická práva, případně jiná věcná práva, která jim náležejí, schválením předmětné komplexní pozemkové úpravy. Museli by jednoznačně a konkrétně tvrdit a prokázat, jakým způsobem výsledné řešení dané komplexní pozemkové úpravy nesplňuje zejména kritéria § 2 ZPÚ a jakým konkrétním způsobem jsou tím dotčeni na svých vlastnických právech. Soudní řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno zásadou dispoziční, bylo proto na žalobcích, aby uvedené zcela konkrétně tvrdili a prokázali.

První žalobní bod

40. Podle § 5 odst. 6 věta první ZPÚ *vlastníci pozemků řešených v pozemkových úpravách si zvolí sbor zástupců (dále jen "sbor"), který zastupuje vlastníky v rozsahu činností uvedených v odstavci 8, popřípadě jedná za vlastníky na základě a v rozsahu jejich zplnomocnění. Sbor se volí po zahájení řízení o pozemkových úpravách na úvodním jednání. Podle odst. 8 uvedeného ustanovení sbor spolupracuje při zpracování návrhu pozemkových úprav, posuzuje jeho jednotlivé varianty a navrhovaná opatření, vyjadřuje se k plánu společných zařízení, k podaným připomínkám v průběhu pozemkových úprav, k návrhu pozemkových úprav a uděluje souhlas s ustoupením od požadavku na uhrazení rozdílu ceny podle § 10 odst. 2. Sbor může před vydáním rozhodnutí podle § 11 odst. 8 stanovit priority*

realizace společných zařízení. Podle § 9 odst. 24 ZPÚ pozemkový úřad v průběhu řízení nejméně jednou za 12 měsíců svolá kontrolní den, na který přizve zástupce obce, sboru a dotčených správních úřadů, je-li jejich účast potřebná. O konání kontrolního dne pozemkový úřad sepiše zápis.

41. Ke shodné odvolací námitce žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že z citace ustanovení § 9 odst. 24 ZPÚ vyplývá, že „že J. P. nebyl krácen ve svých právech, když nebyl pozván na kontrolní den 12.2.2014, neboť z doložených dokladů nevyplývá, že by byl předsedou sboru zástupců vlastníků, který je zástupcem sboru. Zástupce sboru na kontrolní den přizván nebyl, neboť správní orgán nepovažoval jeho účast za potřebnou.“

42. Z obsahu správního spisu a z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že úvodní jednání ve smyslu § 7 ZPÚ se konalo dne 29.3.2010 v restauraci v Milči. Kromě toho, že zde byli účastníci seznámeni s účelem a cílem KoPÚ ve smyslu § 2 ZPÚ, byl určen předmět KoPÚ podle § 3 ZPÚ a byla podle § 4 ZPÚ určena forma pozemkové úpravy, byl podle § 5 odst. 5 až 7 ZPÚ navržen a zvolen sbor zástupců. Na první schůzce sboru zástupců konané dne 29.3.2010 byl ustanoven sbor zástupců ve složení: předseda V.K., ...; členové Ing. P.R. - Maňovická a.s.; V.J., ...; J.C., ... Podle § 5 odst. 6 ZPÚ byl za pozemkový úřad členem sboru zástupců Ing. J.M., kterého v roce 2013 vystřídala P.H., DiS. Za Obec Mileč byl členem sboru zástupců starosta J.S. Rovněž žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu uvádí, že byl sbor ustaven z 5 volených členů za vlastníky a z 2 členů nevolených, kterými jsou zástupce obce a pověřený pracovník pozemkového úřadu. Žalobce byl členem sboru zástupců podle § 5 odst. 6 ZPÚ, podle něhož *členství ve sboru nesmí být odmítnuto vlastníky, jehož pozemky zahrnují alespoň 10 % z výměry pozemků, na kterých budou prováděny pozemkové úpravy, pokud o to požádá nejpozději v den konání volby sboru. Dalším nevoleným členem sboru je ředitel pozemkového úřadu nebo jím pověřený pracovník pozemkového úřadu a zástupce obce. Sbor zvolí ze svého středu předsedu, který svolává schůze sboru a řídí jejich jednání.* Na základě uvedeného se soud ztotožňuje s žalovaným, že žalobce a) nebyl předsedou sboru zástupců, který je zástupcem sboru. Nebylo proto povinností pozemkového úřadu přizvat na kontrolní den konaný dne 12.2.2014 žalobce a) jako člena sboru zástupců a na druhé straně nebylo právem žalobce a) být z titulu člena sboru zástupců přítomen na uvedeném kontrolním dnu. Proto nebylo porušeno ustanovení § 9 odst. 24 ZPÚ. Pokud žalobci žalovanému vytýkají, že ke shodné odvolací námitce konstatoval, že zástupce sboru na kontrolní den přizván nebyl, jelikož správní orgán nepovažoval jeho účast za potřebnou, pak soud nejprve uvádí, že tento postup byl pozemkovému úřadu v případě konání kontrolního dne umožněn na základě ustanovení § 9 odst. 24 ZPÚ, kde je výslovně uvedeno „... na který přizve zástupce obce, sboru a dotčených správních úřadů, je-li jejich účast potřebná.“ Pokud žalobce a) v té souvislosti namítá, že mu tímto, dle jeho názoru chybným procesním postupem pozemkového úřadu, byla „odňata zákonná možnost vyjádřit se k projednávaným skutečnostem na tomto kontrolním dni“, pak z tohoto tvrzení není zřejmé, jakým zcela konkrétním způsobem bylo tímto postupem zasaženo do vlastnického práva žalobce. První žalobní bod je proto nedůvodný.

Druhý žalobní bod

43. Podle § 9 odst. 20 ZPÚ *pozemkový úřad v průběhu řízení nejméně jednou za 6 měsíců svolá kontrolní den, na který přizve zástupce obce, sboru a dotčených správních úřadů.*

44. K námitce porušení § 9 odst. 20 ZPÚ uplatněné v prvostupňovém řízení pozemkový úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl: „*Kontrolní den byl naposledy svolán dne 11.8.2011, od té doby dochází pouze k projednávání námitek pana P., s tím, že návrh nového uspořádání pozemků pro ostatní vlastníky zůstává ve stejné podobě, kromě Maňovické a.s., u níž došlo na základě požadavků pana J. P. ke změnám, se kterými Maňovická a.s. souhlasila. Ve věci plánu společných zařízení nedošlo od jeho schválení zastupitelstvem Obce Mileč a dotčených orgánů státní správy k žádné změně. Tato věc byla jednoznačně sdělena a potvrzena na jednání sboru dne 6. 12. 2011.*“

45. Žalovaný k totožné odvolací námitce, že byl kontrolní den svolán 11.8.2011 a následně až 12.2.2014 uvedl: „*V tomto bodu pozemkový úřad (pobočka) pochybil, když kontrolní dny po dobu 30 měsíců nesvolal. Odůvodnění, že po tuto dobu v řízení pouze projednával námítky odvolatele, neobstojí, neboť zákon mu tuto povinnost ukládá bez ohledu na to, jak řízení postupuje. Požadavek odvolatelů na zrušení rozhodnutí pro toto nedodržení zákona nepovažuje odvolací orgán za přiměřený, neboť tento, byť nesprávný, postup neměl dopad na práva účastníků řízení. Navíc jde o chybu, kterou nelze dodatečně napravit, takže zrušení rozhodnutí by bylo v tomto případě konečné a tím by byla zásadně dotčena práva všech účastníků řízení, kteří s návrhem KoPÚ souhlasili.*“

46. Ustanovení § 9 odst. 20 ZPÚ je ustanovením procesním upravujícím řízení o pozemkových úpravách. O jeho porušení, ke kterému nepochybně v prvostupňovém správním řízení došlo, platí to, co již soud uvedl ohledně porušení procesních ustanovení ve správním řízení. V daném případě došlo ze strany pozemkového úřadu k porušení ustanovení § 9 odst. 20 ZPÚ, když po dobu 30 měsíců nebyly svolány kontrolní dny, ačkoliv je povinností svolat v průběhu řízení kontrolní den nejméně jednou za 6 měsíců. Žalobci však v žalobě netvrdí a žádným způsobem neprokazují, jakým způsobem toto procesní pochybení zasáhlo jejich vlastnické právo k dotčeným pozemkům, případně jaký mělo z jejich pohledu negativní vliv na výsledné řešení dané komplexní pozemkové úpravy. Uvedené porušení ustanovení o řízení před správním orgánem proto nemělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí o schválení komplexní pozemkové úpravy ani na zákonnost napadeného rozhodnutí. Druhý žalobní bod je proto rovněž nedůvodný.

Třetí žalobní bod

47. Podle § 5 odst. 4 ZPÚ *zemřel-li vlastník pozemku, který je předmětem pozemkových úprav, a soud o dědictví pravomocně usnesením ještě nerozhodl, jsou účastníky řízení o pozemkových úpravách osoby podle sdělení soudu nebo soudního komisaře. Tyto osoby si na vyzvu pozemkového úřadu mohou do stanovené lhůty určit zástupce pro doručování písemností. V případech, kdy soud nebo soudní komisař nepodá sdělení ve lhůtě stanovené pozemkovým úřadem, zastupuje tyto osoby v řízení o pozemkových úpravách opatrovník, kterým může být i obec.*

48. K námitce porušení ustanovení § 5 odst. 4 ZPÚ ve správním řízení uvedl pozemkový úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí: „*K zastupování zemřelých účastníků opatrovníkem ustanoveným pozemkovým úřadem dochází vždy jen v tom případě, kdy daný soud v termínu stanoveném pozemkovým úřadem nesdělí okruh dědiců. Pan J. P. v této námitce neuvádí konkrétní případ, jen se domnívá, jak již uváděl dříve. Na dotaz pozemkového úřadu nikdy nesdělil konkrétní osobu, které by se toto mělo týkat. Pozemkový úřad při své kontrole neshledal, že by v nějakém případě pochybil.*“

49. K totožné odvolací námitce uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že se „*odvolatelé mylí v tvrzení, že opatrovník byl ustanoven zemřelým vlastníkem. Opatrovník se ustanovuje neznámým dědicům. Je pravdou, že správní orgán měl oslovit příslušné soudy dříve, než ustanovil opatrovníka neznámým dědicům. Opatrovnictví není určeno s definitivní a konečnou platností, jakmile je znám okruh dědiců, případně nový vlastník řešených pozemků, opatrovnictví zaniká a dále je jednáno s novým účastníkem řízení, který má možnost svá práva v řízení uplatnit. Vzhledem k tomu, že nikdo ze zjištěných dědiců neměl proti postupu pozemkového úřadu - pobočky námitky, ani se do rozhodnutí neodvolal, lze mít za to, že s řízením i jeho výsledkem souhlasí. Postup pozemkového úřadu - pobočky nemá žádný dopad na práva odvolatelů, proto zrušit rozhodnutí podle jejich požadavku by znamenalo zásah do práv všech účastníků řízení, kteří s návrhem i rozhodnutím souhlasili.*“

50. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pozemkový úřad vyjmenoval 8 zemřelých vlastníků dotčených pozemků a u každého uvedl číslo listu vlastnictví. U těchto osob učinil dotaz na bývalou manuální evidenci obyvatel vedenou Ministerstvem vnitra a na Městský úřad Nepomuk. Když tato šetření nevedla k dohledání a identifikaci uvedených osob, byl jim usnesením ze 15.6.2011, čj. 819/11/PU, které nabylo právní moci dne 1.7.2011 ustanoven opatrovník, Obec Mileč, zastoupená starostou. Zemřelých osob bylo v průběhu řízení více, ale po té, kdy se podařilo dohledat místo a datum úmrtí, byly k příslušným okresním soudům podány návrhy na projednání těchto pozůstalostí. Usnesením ze dne 25.11.2013, čj. SPU 498627/2013, které nabylo právní moci dne 27.11.2013, byla ustanovena panu K. Š., nar. 18.3.1923 opatrovníkem Obec Mileč, zastoupená starostou. Protože bylo do vydání prvostupňového rozhodnutí projednáno dědictví, byl návrh KoPÚ zaslán dědici. Dotaz do bývalé manuální evidence obyvatel a na matriku a ustanovení opatrovníka bylo provedeno ohledně více osob, u kterých však do vydání prvostupňového rozhodnutí došlo k doprojednání dědictví a na LV jsou již vedeni noví vlastníci.

51. K uvedené námitce týkající se procesního pochybení pozemkového úřadu soud rovněž uvádí, že žalobci uplatnili námitku porušení postupu stanoveného § 5 odst. 4 ZPÚ, aniž by uvedli konkrétní případ porušení tohoto ustanovení a zejména, aniž by tvrdili a prokázali, jakým způsobem toto dle jejich názoru procesní pochybení zasáhlo jejich vlastnické právo k dotčeným pozemkům, případně jaký mělo z jejich pohledu negativní vliv na výsledné řešení dané komplexní pozemkové úpravy. Žalobci podle obsahu tohoto žalobního bodu nehájí svoje práva, ale hájí práva někoho jiného, práva právních nástupců vlastníků jiných pozemků. Třetí žalobní bod proto soud rovněž neshledal důvodným.

Čtvrtý žalobní bod

52. Podle § 5 odst. 8 ZPÚ *sbor spolupracuje při zpracování návrhu pozemkových úprav, posuzuje jeho jednotlivé varianty a navrhovaná opatření, vyjadřuje se k plánu společných zařízení, k podaným připomínkám v průběhu pozemkových úprav, k návrhu pozemkových úprav a spolupracuje při realizaci schválených pozemkových úprav.*

53. K námitce, že v průběhu řízení nedošlo k projednání námitek a připomínek žalobce a) ze dne 5.6.2012 sborem zástupců, ale byly projednány dne 30.10.2012 jen za účasti žalobce a), jeho právního zástupce, zhotovitele návrhu a pozemkového úřadu a tím došlo k porušení § 5 odst. 8 ZPÚ, pozemkový úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že *„jednání sboru bylo svoláno za účelem projednání námitek pana J. P. a to dne 17.9.2013 a 6.12.2011, kde se vyjádřili členové sboru (z toho 5 členů sboru je zároveň i vlastníky pozemků, o které měl pan J. P. zájem). Přítomní se na těchto jednáních dostatečně a jednoznačně vyjádřili ke všem návrhům a námitkám pana J. P. S tím, že jimi odsouhlasený návrh již nehodlají měnit a na svém stanovisku jako vlastníci pozemků trvají. Ve stejném smyslu přímo odpověděli na dotaz o případné změně názoru na směnu pozemků právnímu zástupci pana J. P. Tj. trvají na zachování jimi odsouhlaseného návrhu.“*

54. K odvolacím námitkám žalobců, že námitky žalobce a) ze dne 5.6.2012 nebyly projednány sborem zástupců, proto nebyla sboru zástupců dána možnost se k námitkám vyjádřit a tvrzení, že odkaz pozemkového úřadu na jednání sboru zástupců o námitkách ve dnech 17.9.2013 a 6.12.2011 není na místě, protože sbor zástupců projednával dne 17.9.2013 ochotu jednat o změně návrhu a 6.12.2011 nemohl námitky a připomínky žalobce a) projednávat, protože byly podány až dne 5.6.2012, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„ve spise není založen doklad o tom, že by se sbor zástupců vyjádřil k připomínkám J. P. ze dne 5.6.2012. Lhůta pro vyjádření se k vystavenému návrhu nebyla stanovena správně, neboť návrh byl původně vystaven od 3.5.2012 a 30 dnů uplynulo již 1.6.2012, nikoli 5.6.2012. Prodloužení lhůty k vystavení návrhu a přijetí i projednávání připomínek ze dne 5.6.2012 bylo porušením § 11 odst. 1 zákona, kde se říká, že „pozemkový úřad oznámí na úřední desce, kde je možno po dobu 30 dnů nahlédnout do zpracovaného návrhu; návrh musí být vystaven též v obci. O vystavení návrhu pozemkový úřad vyrozumí známé účastníky a současně jim sdělí, že v této době mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky u pozemkového úřadu. K později podaným námitkám a připomínkám se nepřihlíží.“* Pozemkový úřad však stanovil lhůtu nesprávně a proto podané a projednával je. Připomínky byly projednávány bez stanoviska sboru zástupců. Projednání připomínek však nemělo za následek zásah do návrhu tak, že by se podstatným způsobem měnil návrh nového uspořádání pozemků jak J. P., tak dalších účastníků řízení a nedošlo ani k narušení plánu společných zařízení. Tento nedostatek odvolací orgán nepovažuje za důvod ke zrušení rozhodnutí, neboť zrušit na tomto základě rozhodnutí a nechat sborem zástupců vlastníků projednat připomínky, kterým stejně nelze beze zbytku vyhovět, by bylo ohrožení práv ostatních účastníků řízení, kteří jednali v dobré víře, když návrh KoPÚ odsouhlasili. Navíc se lze důvodně domnívat, že s většinou námitek J. P. byli další členové sboru zástupců vlastníků seznámeni již proto, že se některé požadavky týkaly i změny umístění pozemků v jejich vlastnictví a tyto návrhy s nimi byly projednány. Z doložené dokumentace ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmý důvod opětovného vystavení návrhu, když podle § 11 odst. 2 zákona *„Pokud jsou na základě námitek*

a připomínek podle odstavce 1 provedeny úpravy návrhu, je pozemkový úřad povinen vyžádat si nové vyjádření od dotčených účastníků“.

55. Obdobné tvrzení žalobci uplatnili v žalobě, kde v souvislosti s neprojednáním námitek žalobce a) ze dne 5.6.2012 sborem zástupců obecně tvrdí porušení jejich práv, aniž by zcela konkrétně popsali, jakým způsobem měli být kráceni na svých právech. Navíc je nutno uvést, že námitky žalobce a) ze dne 5.6.2012 byly námitkami procesními, se kterými je správní orgán povinen se vypořádat až v odůvodnění rozhodnutí. Nejednalo se tedy o námitky, které by měly být věcně projednány sborem zástupců, ani o námitky, které by měly být věcně vypořádány zejména z hlediska naplnění podmínek stanovených v § 2 ZPÚ. Jak správně uvádí žalovaný, projednání připomínek nemělo za následek zásah do návrhu tak, že by se podstatným způsobem měnil návrh nového uspořádání pozemků. Pokud žalobci uvádějí, že tím došlo k narušení plánu společných řízení, pak neuvádí, jakým způsobem mělo k narušení dojít a zejména neuvádí, jaký vliv mělo toto dle žalobců procesní pochybení na výsledné řešení dané komplexní pozemkové úpravy v neprospěch žalobců. Čtvrtý žalobní bod není proto důvodný.

Pátý žalobní bod

56. Podle § 3 odst. 4 ZPÚ *pozemky ve vlastnictví státu, jejichž původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, se do doby vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 4 vedou a řeší odděleně od ostatní půdy ve vlastnictví státu. Tyto pozemky se nepoužijí na společná zařízení jako v případě půdy ve vlastnictví státu (§ 9 odst. 17), lze však s nimi nakládat ve smyslu ustanovení § 2. Na nově vzniklé pozemky podle schváleného návrhu se nahlíží jako na původní majetek podle zvláštního právního předpisu⁸⁾. Tato skutečnost se za účelem vyznačení v katastru nemovitostí uvede v rozhodnutí vydávaném podle § 11 odst. 8.*

57. K námitce uplatněné žalobci v řízení, že pozemkovou úpravou dotčené pozemky církví, náboženských řádů a kongregací nejsou vedeny odděleně od ostatních pozemků ve vlastnictví státu, když na LV 60000 jsou vedeny pozemky ve vlastnictví státu i církevní pozemky, pozemkový úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že je „*dle vypracovaného návrhu patrné, že církevní pozemky jsou vedeny odděleně na LV 60000, tak jak umožňuje software a nebylo s nimi nijak nakládáno a jsou i v návrhu umístěny v místech původních pozemků. Účastníci řízení pro zákon o pozemkových úpravách jsou jednoznačně definováni v § 5 zákona č. 139/2002 Sb. a tudíž nemůže pozemkový úřad jednat v řízení o KoPÚ s možným budoucím vlastníkem pozemků. Ochrana církevních pozemků je dostatečně zabezpečena viz. § 3 odst. 4 zákona.*“

58. K totožné odvolací námitce uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že je z citace § 3 odst. 4 ZPÚ zřejmé, že „*správní orgán ani zpracovatel nejsou povinni vést tyto pozemky natolik odděleně od ostatního majetku státu, jak požadují odvolatelé a nejsou povinni zjišťovat, kdo může být v budoucnu vlastníkem těchto pozemků, aby jej mohl o probíhajících pozemkových úpravách informovat a věc s ním projednávat. Vzhledem k tomu, že tyto pozemky jsou zapsány na LV 10002 nebo 60000, nelze je vyjmout a založit jim nový LV. Jsou proto vedeny na jednom z těchto LV v samostatném oddílu, ze kterého je zřejmé, že se parametry těchto pozemků zásadně nezměnily. Tvrzení odvolatelů, že pozemky jsou vedeny*

na LV 6000 (správně má být uveden LV 60000) a nejsou dostatečně odděleny od ostatního majetku státu a že správní orgán měl církve, náboženské řády a kongregace o řešení pozemků informovat, nemá oporu ve znění § 3 odst. 4 zákona.“

59. K uvedené námitce žalobců je nutno zopakovat, že žalobci tímto tvrzením nehájí svá práva, nenamítají porušení svých subjektivních veřejných práv, porušení svého vlastnického práva k pozemkům dotčeným danou komplexní pozemkovou úpravou. Soud se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného ohledně vedení pozemků ve vlastnictví státu, jejichž původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, katastrem nemovitostí. Ztotožňuje se s žalovaným rovněž v tom, že danou komplexní pozemkovou úpravou nebyly tyto pozemky dotčeny. Pátý žalobní bod proto shledal nedůvodným.

Šestý žalobní bod

60. Podle § 9 odst. 8 ZPÚ návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází zpracování plánu společných zařízení a dále je v tomto ustanovení uvedeno, co se rozumí společnými zařízeními. V odst. 9 je řešeno zaústění vodohospodářských opatření. V odst. 10 je řešeno předložení plánu společných zařízení dotčeným orgánům státní správy a v odst. 11 je řešeno jeho schválení zastupitelstvem obce. Žalobcem je v rámci tohoto žalobního bodu namítáno porušení uvedených ustanovení, když pozemkový úřad nepředložil přepracovaný plán společných zařízení k novému vyjádření dotčeným orgánům státní správy a došlo tak k porušení § 9 odst. 11 ZPÚ, neboť sice došlo k posouzení nového návrhu společných zařízení sborem vlastníků, nicméně nedošlo k předložení tohoto pozměňovacího návrhu obci Mileč, a proto nebyla tato záležitost projednána a tudíž ani nemohla být schválena obcí Mileč.

61. K totožné odvolací námitce uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že *„sbor zástupců vlastníků posoudil plán společných zařízení dne 3.11.2010 a zastupitelstvem Obce Mileč byl schválen dne 7.12.2010 (postupem podle § 9 odst. 9 zákona platného do 31.12.2012). Tvrzení odvolatelů o dohodě změny návrhu nového uspořádání pozemků dotčených vlastníků na jednání na Obecním úřadu v Milči dne 6.12.2011, které vedlo k tomu, že sbor vlastníků projednával změnu plánu společných zařízení, která měla být schválena zastupitelstvem obce, nemá oporu v zápise z jednání dne 6.12.2011. Pozměňovací návrh J.P. byl sice projednáván sborem zástupců, změna však nebyla odhlasována, proto nebyla provedena a nebylo nutné, aby plán společných zařízení znovu schvalovalo zastupitelstvo obce ani dotčené orgány státní správy. Tato skutečnost je jistě J. Průchovi jako členu sboru zástupců vlastníků známa. Ze spisové dokumentace nevyplývá, že byl schválený plán společných zařízení později jakkoli měněn.“*

62. S uvedeným závěrem žalovaného se soud zcela ztotožňuje a konstatuje, že uvedená argumentace žalovaného odpovídá obsahu správního spisu. K procesnímu pochybení ze strany pozemkového úřadu v daném případě nedošlo. Pokud žalobci takové procesní pochybení namítají, je nutno zopakovat, že z jejich tvrzení v žalobě není zřejmé, jakým způsobem mělo tímto domnělým procesním pochybením dojít k porušení práv žalobců jako vlastníků dotčených pozemků. Šestý žalobní bod proto není důvodný.

Sedmý žalobní bod

63. K námitce zkrácení práv žalobců (i ostatních dotčených vlastníků) tím, že písemnosti, které byly ve správním řízení doručovány poštou či prostřednictvím veřejné vyhlášky, nebyly vždy v každém jednotlivém případě doručeny včas, uvedl pozemkový úřad, že žalobce a) „*neuvádí konkrétní příklad nesprávného doručování písemností v rámci KoPÚ, ale jen se domnívá.*“ Žalovaný k obdobné odvolací námitce uvedl, že „*zjistil toliko pochybení v doručování napadeného rozhodnutí odvolatelům a jejich právnímu zástupci. Vzhledem k plným mocem k zastupování obou odvolatelů Mgr. Ing. P.C. bylo doručení zástupci i oběma zastupovaným nesprávné, rozhodnutí mělo být doručeno pouze právnímu zástupci. Nadbytečným doručením nedošlo k porušení práv účastníků řízení. Vzhledem k tomu, že odvolatelé nesprávnost doručování dále nijak nekonkretizují a ostatní účastníci řízení v tomto směru nevznášejí žádné námitky, provedl odvolací orgán namátkovou kontrolu doručování písemností a neshledal zásadní nedostatky.*“

64. K námitce uplatněné žalobci v rámci tohoto žalobního bodu soud uvádí, že žalobci tvrdí obecně porušení procesních práv v daném správním řízení nesprávným doručováním písemností. Neuvádějí konkrétní příklad chybného postupu při doručování písemností žalobcům, příklad porušení zákonem stanovených pravidel pro doručování ve směru k žalobcům. Ze správního spisu soud ověřil shodně s žalovaným pochybení v doručení prvostupňového rozhodnutí jak žalobcům, tak jejich zástupci. Při doručování prvostupňového rozhodnutí bylo nutno postupovat podle § 24 odst. 1 ZPÚ, podle něhož *pokud tento zákon nestanoví jinak, postupuje se při řízení o pozemkových úpravách podle správního řádu.* Podle § 34 odst. 2 ZPÚ *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.* Prvostupňové rozhodnutí tak mělo být doručeno toliko zástupci žalobců na základě plné moci. Pokud však bylo doručeno současně i oběma žalobcům, nejedná se o procesní pochybení, které by mělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Pokud žalobci uvádějí, že se „*nesprávné doručování písemností podstatným způsobem projevilo v konečném rozhodnutí, neboť pokud by vlastníci pozemkovou úpravou dotčených pozemků měli zákonnou možnost vyjádřit se k navrhovaným změnám, úpravám a směnám pozemků, odrazila by se tato skutečnost v konečném rozhodnutí o pozemkových úpravách,*“ je z obsahu tohoto tvrzení zřejmé, že hájí práva ostatních vlastníků dotčených pozemků, nikoli práva svá, jak již bylo uvedeno. Sedmý žalobní bod proto soud shledal nedůvodným.

Osmý žalobní bod

65. Žalobci namítali porušení ustanovení § 2 ZPÚ, namítali, že bylo nepřiměřeným způsobem zasaženo nejen do jejich vlastnického práva, ale i do vlastnického práva ostatních vlastníků dotčených pozemků, kdy nebyl naplněn účel pozemkové úpravy dle zákona o pozemkových úpravách.

66. K obdobné námitce uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že „*odvolatelé požadují přidělení pozemků, které mají pronajaty a na kterých hospodaří a zhodnocují je. K tomu je třeba uvést, že v komplexních pozemkových úpravách se pozemky nepřidělují, dochází zčásti ke směně pozemků mezi jednotlivými vlastníky tak, aby půdní držba*

vlastníka byla co nejvíce scelena a přitom byly, pokud to celkové uspořádání a řešení daného území dovolí, vzaty v potaz požadavky vlastníka. Nelze tedy upřednostnit zájmy nájemce před zájmy vlastníka. Pokud nájemce argumentuje zhodnocováním pronajatých pozemků, má odvolací orgán za to, že toto je jeho povinností v rámci řádného hospodaření na pozemcích. Došlo-li ke scelení a zpřístupnění pozemků odvolatelů, které jsou v jejich vlastnictví a k tomuž i u ostatních vlastníků, nelze tvrdit, že navržené řešení je v rozporu s účelem pozemkových úprav.“

67. Soud shodně jako žalovaný v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2007, čj. 5 A 27/2002 – 86 (dostupného na www.nssoud.cz), kde Nejvyšší správní soud uvedl, že „ze zvláštního vymezení cíle a účelu pozemkových úprav plyne celková náročnost tohoto procesu, projevující se např. v tom, že se neaplikují lhůty podle správního řádu, jeho náklady platí stát, atd. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav. Obdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že rozhodující je souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují konkrétně stanovenou většinu výměry půdy pozemků pojatých do pozemkové úpravy. V tomto případě však nezbyváá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat, jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je proto třeba posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“ Uvedený závěr Nejvyššího správního soudu lze aplikovat i na nyní posuzovanou komplexní pozemkovou úpravu v k.ú. Mileč.

68. Soud proto s odkazem na výše citované ustanovení § 2 ZPÚ, uvádí, že pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav ve smyslu § 11 odst. 4 ZPÚ tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 3/4 výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře pozemků. V daném případě souhlas s návrhem komplexní pozemkové úpravy vyslovilo 87,93 % vlastníků výměry pozemků. Výměra řešených pozemků, z níž bylo uvedené procento souhlasu vypočteno, činila 223 ha. Dále je nutno argumentovat tím, že neexistuje veřejné subjektivní právo na to, aby byly v rámci pozemkové úpravy žalobcům přiděleny pozemky, které měli dosud v nájmu. Neexistuje veřejné subjektivní právo, na jehož základě by žalobci mohli prosazovat jimi navržené řešení dané komplexní pozemkové úpravy. Taková práva nevyplývají z ustanovení § 2 ZPÚ ani z žádného jiného ustanovení tohoto zákona. Žalobci namítají nepřiměřený zásah do jejich vlastnického práva k dotčeným pozemkům, ale i do vlastnického práva vlastníků ostatních dotčených pozemků. Proto je nutno zopakovat, že žalobci jsou oprávněni hájit jen svá veřejná subjektivní práva, tedy vlastnická práva k dotčeným pozemkům, a ta nebyla schválením

návrhu komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Mileč dotčena. Osmý žalobní bod proto není důvodný.

Devátý žalobní bod

69. K námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, které žalobce spatřuje v tom, že se pozemkový úřad dostatečně nevypořádal se všemi námitkami a argumentačními tvrzeními uplatněnými žalobci v průběhu řízení a se všemi právně relevantními námitkami vznesenými žalobci a ani se k nim nevyjádřil přesvědčivým způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí, soud uvádí, že je z toho, co bylo výše uvedeno zřejmé, že se pozemkový úřad řádně vypořádal s námitkami žalobců uplatněnými ve správním řízení, s námitkami, které byly následně uplatněny v odvolacím řízení a nyní v žalobě. Tvrzení žalobců je obecné, žalobci neuvádějí, s jakými konkrétními jejich námitkami se pozemkový úřad nevypořádal. K tomu je nutno konstatovat, že ve správním soudnictví se zásadně posuzují rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jako jeden celek. Za situace, kdy žalobci uváděli námitky uplatněné ve správním řízení rovněž v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, je nutno konstatovat, že se i žalovaný řádně vypořádal s námitkami žalobců uplatněnými v odvolání. Pokud se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami dle představ žalobců, neznamená to, že se s těmito námitkami nevypořádal řádně ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož *odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.*

70. Námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů proto soud shledal nedůvodnou, neboť je zřejmé, že žalobci označují rozhodnutí za nepřezkoumatelná na základě v žalobě uplatněných námitek, které nebyly již ve správním řízení shledány důvodnými. Otázka, zda je návrh komplexní pozemkové úpravy k.ú. Mileč schválený pozemkovým úřadem a žalovaným správný, je však otázkou zákonnosti rozhodnutí, nikoliv otázkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí odpovídá požadavkům přezkoumatelného správního rozhodnutí formulovaným v rozsáhlé judikatuře Nejvyššího správního soudu k pojmu nepřezkoumatelnosti (např. viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 - 136, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů mají náležitosti stanovené v § 68 správního řádu, proto nejsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost. Pozemkový úřad i žalovaný náležitě odůvodnili správnost návrhu komplexní pozemkové úpravy, její soulad s ustanovením § 2 ZPÚ. Žalovaný přezkoumatelným způsobem vyjádřil, proč se ztotožnil se závěry pozemkového úřadu a zamítl odvolání žalobců. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Závěr

71. Soud dospěl k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VII. Náklady řízení

72. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobci ve věci úspěch neměli a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 16. prosince 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová